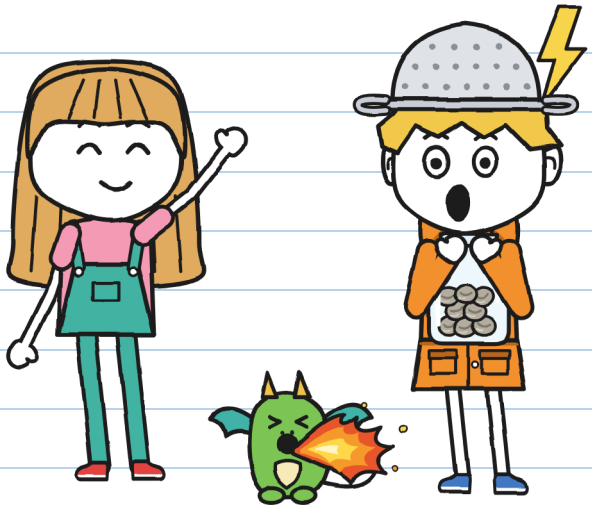
NEĮMANOMI PRISTATYMAI · 2

Neatidaryti prieš griaustinį

Lui Eriksson

(Gunio sąsiuvinis)

DYDIS L
Aukštesnysis lygis · 11+

NEĮMANOMI PRISTATYMAI · 2

Neatidaryti prieš griaustinį

Tekstas ir iliustracijos: Lui Eriksson

DYDIS L · Aukštesnysis lygis · 11+

Lietuviškas leidimas: LinguAula

Pirmasis leidimas: 2026

© 2026 Lui Eriksson · info@linguaula.com

Galima laisvai kopijuoti – klasei ir namams.

Antroji serijos knyga. Pirmoji: „Šis siuntinys kandžiojasi“.

LinguAula

Kiekvieno skyriaus užduotys: linguaula.com

Rašant šią knygą nenukentėjo nė vienas griaustinis. –].

Ir niekam kitam. –J.

Jei jį rasi, neatidaryk prieš griaustinį.

TIK PASAKOJE

Šis antspaudas žymi tai, kas nutinka tik pasakoje: tu to nedaryk. Jei tai trunka kelis puslapius, užrašyta NUO ČIA ir IKI ČIA. Per tikrą audrą vadovaukis 76 puslapiu. –J.

KAS YRA KAS

Gunis. Šeštadienių kurjeris. Audrų medžiotojas (daugmaž). Tai jo sąsiuvinis.

Julita. Skaičiuoja sekundes tarp žaibo ir griaustinio. Rašo žaliai ir pasirašo J.

Trupinukė. Drakono mažylė. Mėgdžioja Gunį. Viską.

Tonis. Dviračiu veža ŽAIBO siuntas. Per dešimt minučių arba nemokamai.

Flora. Kanalo g. 9 sodininkė. Už akmenis nepasirašo.

Vera. Prižiūri drakonus Drakonų namuose, šalia Floros namų. Pas ją gyvena Trupinukė.

Mara. „Neįmanomų pristatymų" savininkė. Dėvi raganos skrybėlę. Žino daugiau, nei sako.

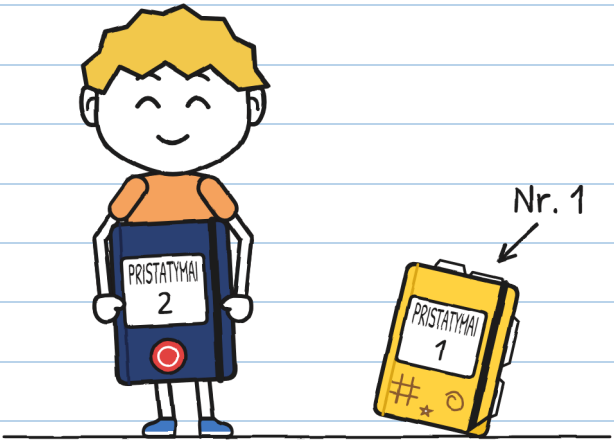

R. Siunčia siuntinius, kurių niekam nepavyksta pristatyti. Niekas netaria R. vardo.

PRISTATYMŲ SĄSIUVINIS 2
Gunio

OFICIALUS.

„Oficialus“ reiškia, kad pirma skaitau aš. Oficialiai. –].

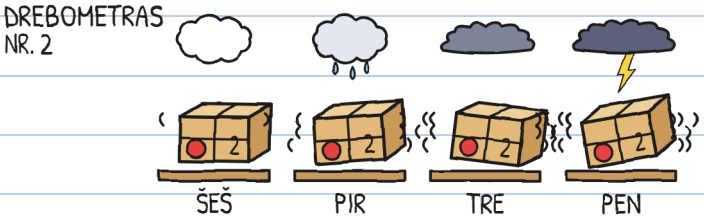
Pirmasis sąsiuvinis man pasibaigė: jis pilnas. Šitą man davė Mara, parduotuvės savininkė, su parduotuvės antspaudu ant viršelio. Ji sako, kad oficialiuose sąsiuviniuose nepiešiama. Pažiūrėsim.

SKYRIUS 1

Audrų medžiotojas

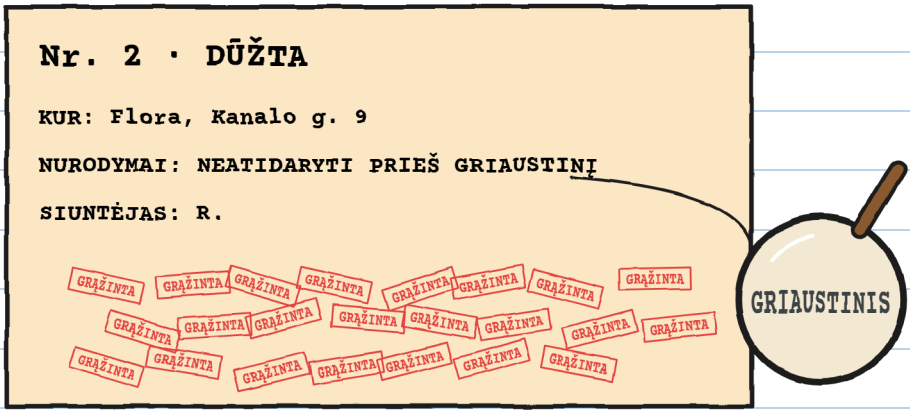
Maros parduotuvėje yra siuntinys, kuris dreba. Taip jis daro nuo praėjusio šeštadienio, kasdien vis stipriau. Nusprendžiau jo neliesti.
Paskutinis, kurį pristatėme Julita ir aš, buvo kiaušinis; dabar tai drakono mažylė vardu Trupinukė, kuri mėgdžioja viską, ką darau.

Parduotuvėje priešais mano namus liko devyniolika grąžintųjų. O vienas, atrodo, pavargo laukti.

Jis dreba ne iš baimės, o todėl, kad artėja audra. Šeštadienį, šeštą vakaro. Orų prognozėje tai patikrinau šešis kartus. –J.

Grąžintieji – tai siuntiniai, kurie visada sugrįžta: jei gavėjas nepasirašo ant etiketės rašalu, kuris nenusitrina (tokiu, koks yra Julitos žaliame flomasteryje), auštant jie parskrenda atgal į savo lentyną. Visus juos siunčia tas pats žmogus: R.

Ant Nr. 2 buvo dvidešimt trys antspaudai GRĄŽINTA.

Dvidešimt trys. Suskaičiavau du kartus. –J.

– Dvidešimt tris kartus pati jį vežiau, – pasakė Mara.
– Ir nė karto per audrą.

Šeštadienį dešimtą valandą Mara laukė mūsų prie prekystalio, laikydama rankose Nr. 2. Tonis jau buvo ten: šeštadieniais mes trys parduotuvėje atliekame bausmę už tai, kad be leidimo pristatėme Nr. 1.

– Šitą, – pasakė Mara, – pristatysite jūs patys. Šią popietę.

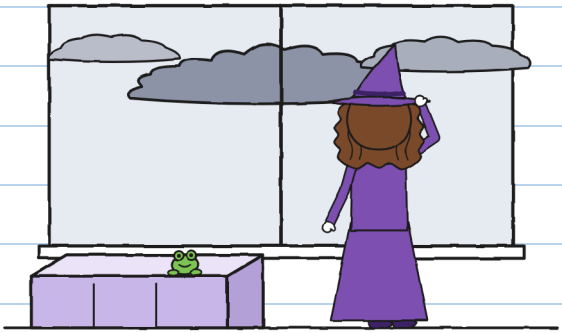
Julita taip stipriai šoktelėjo, kad vos nepasiekė lentelės LIKO 19.

Mara iškėlė tris sąlygas ir kiekvieną suskaičiavo ant pirštų:

1. Išeinate penktą, kol dar neatėjo audra, ir pasiliekate Floros namuose, kol ji praeis.
2. Jūsų šeimos jau žino, ir Flora taip pat.
3. Taisyklė ta pati, kuri parašyta etiketėje: neatidaroma prieš griaustinį. Ir tai turi būti griaustinis tiesiai virš galvos: tolimi netinka.

– O tu neini? – paklausė Julita.

– Man čia yra ką veikti, – pasakė Mara ir pro vitriną pažvelgė į dangų, kuris vis labiau pilkėjo.

Kokių dalykų? –J.

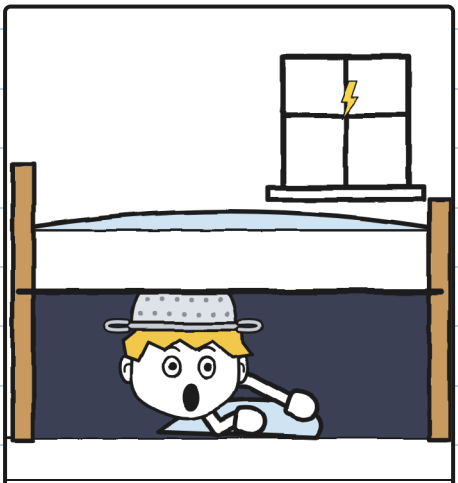
Tada Julita pažvelgė būtent į mane.
— O tau patinka audros?

Ir aš pasakiau tai, ką sakai, kai kas nors į tave taip žiūri:

— Man jos labai patinka. Savo senajame rajone buvau profesionalus audrų medžiotojas.

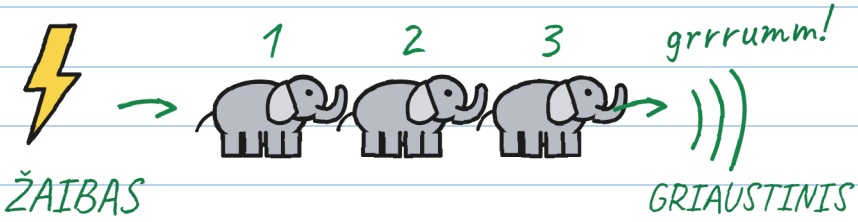
Ką pasakiau

Kas buvo iš tikrųjų

Profesionalas. Iš po lovos. —J.

Julita išmokė mane skaičiuoti audrą. Mano sąsiuvinyje, net nepasivarginusi atsiklausti leidimo, kaip visada:

vienas dramblys, du drambliai, trys drambliai...

1 dramblys = 1 sekundė

3 drambliai = 1 kilometras (daugmaž)

0 dramblių = VIRŠ GALVOS!

↖ Tai griaustinis iš etiketės.
Tolimi siuntinio neatidaro.

Daugiau dramblių: tas žaibas trenkė toliau.

Išgirdai griaustinį, nors ir toli: greitai po stogu!

Kas žinoma, to mažiau bijoma. –].

Man nereikėjo nieko skaičiuoti, nes man audros labai patinka. Bet užsirašiau, dėl visa ko.

Tonis perskaitė etiketę man per petį ir parodė mums smulkų šriftą savo kuprinėje.

— ŽAIBAS audros metu nepristato.

— Audros dar nėra, — pastebėjo Julita.

Tonis dar kartą perbėgo akimis smulkų šriftą. Apie „dar" ten nieko nebuvo. Ir jis nuėjo kartu su mumis.

Smulkus šriftas – didelė dingstis. –J.

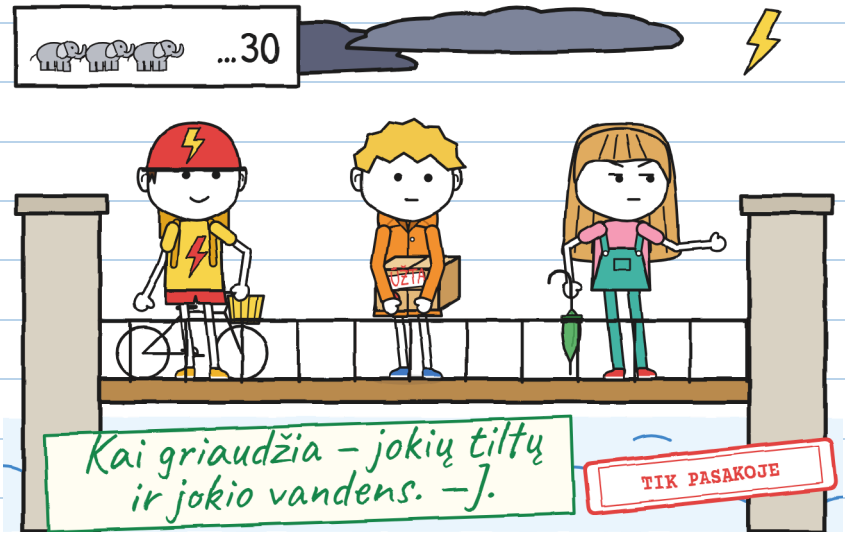
Penktą perėjau gatvę namo, pasiimti lietpalčio.

— Užsivilk oranžinį, — pasakė mama nuo durų. — Tikrai nori eiti? Juk tu, kai griaudžia...

— IKI, MAMA!

„Juk tu, kai griaudžia..." KĄ? –J.

Perėjome Didįjį tiltą, kurį naktį pakelia, kad praplauktų laivai, o dangus darėsi vis juodesnis. Eidama per vidurį, Julita labai rimtai pamojo vandeniui ranka: kanalas ir ji nesutaria.

Labai toli nušvito dangus. Julita suskaičiavo trisdešimt dramblių, kol pagaliau kažką išgirdo.

Grrrumm.

– Tas žaibas trenkė už kokių dešimties kilometrų, – pasakė ji. – Orų prognozė žada audrą šeštą valandą.

– Sugriaudė! – pasakė Tonis. – Ar jau galima atidaryti?

— Tas siuntinio neatidaro, — pasakė Julita. — Etiketės griaustinis griaudžia kartu su žaibu: nulis dramblių. Bet jau girdisi, ir to pakanka: po stogu! Nubėgome iki Kanalo gatvės. Aš apsimečiau, kad nieko negirdžiu.

— Čia buvo žagtelėjimas? — paklausė Julita.
— Ne, — pasakiau. — Ik!

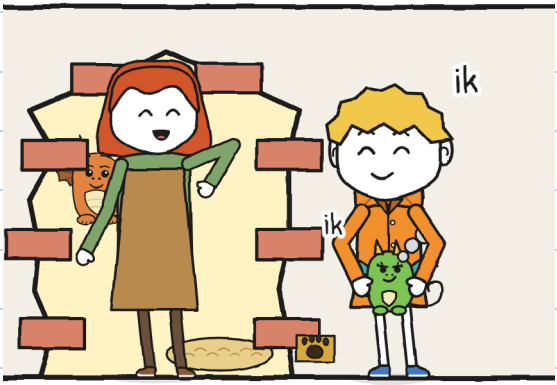
Man tai nutinka nuo mažens, bet tik per griaustinį: po kiekvieno griaustinio ištinka žagsulio priepuolis, vienas žagtelėjimas kas tris sekundes, o kai audra tiesiai virš galvos, nesustoju. Tai ne baimė. Tai mano kūnas daro manęs nepaklausęs.

Tai vadinasi baimė. —J.

Vera jau laukė mūsų prie Drakonų namų durų, greta Floros durų, laikydama Trupinukę ant rankų: šeštadieniais Trupinukė vaikšto su manimi.

— Tik iki Floros namų: tai jos pirmoji audra, — pasakė Vera ir sudėjo ją man į glėbį. — Ji mėgdžioja tave visame kame, Guni. Taip pat ir tai, ką jauti. Jei išsigąs, netrauk jos: ji įsikimba. Kai audra praeis, pabelskite tris kartus į mūrą, ir ateisiu jos pasiimti.

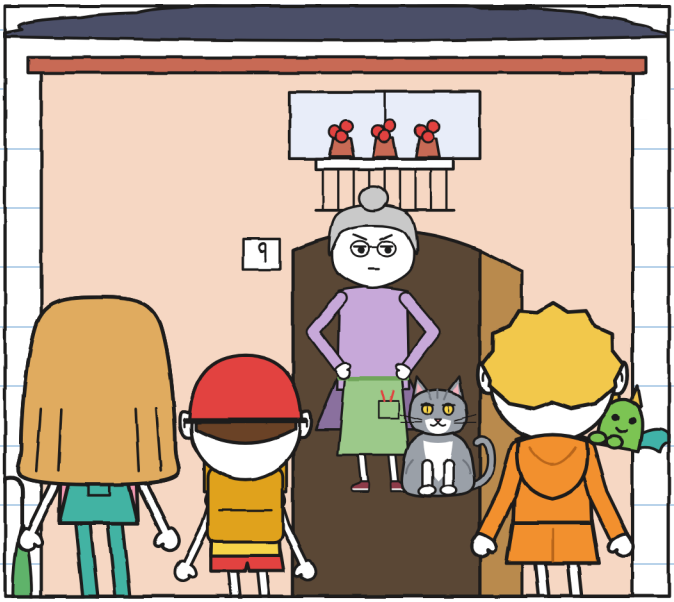
— Aš nieko nejaučiu, — pasakiau. — Man audros labai patinka.

Toli sugriaudė. Aš padariau ik. Trupinukė padarė ik, ir jai pro šnerves pasipylė dūmai.

— Vidun, greitai, — pasakė Vera.

Floros namas – tas su pelargonijomis: tas su balkonu, iš kurio prieš du šeštadienius mus stebėjo viena ponia, kai ieškojome Drakonų namų durų. Tos durys atrodo kaip siena.

Flora atidarė duris, dar mums nespėjus paskambinti. Pažiūrėjo į dėžę. Pažiūrėjo į dangų. Pažiūrėjo į Trupinukę.

— Veros mažylė. Kad man tik nesvilintų paparčių, — pasakė ji. — Užeikite, nes pradės lyti. Bet įspėju: aš už akmenis nepasirašau.

VIENA ISTORIJA, ŠEŠI DYDŽIAI

Yra šeši dydžiai, nuo 3 iki 16 metų, ir daugiau nei 20 kalbų. XXS, XS, S, M ir L turi tuos pačius puslapius ir tuos pačius piešinius. XL – tai romanas. Keičiasi tik tai, kaip pasakojama.

DYDIS XXS · PRE-A1
JULITA PAGAUNA SEPTINTĄJĄ SĖKLĄ.

DYDIS XS · A1
Ant grindų liko viena sėkla. Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS S · A2
Vėl sužaibavo: ant grindų liko tik viena sėkla. Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS M · B1
Per kitą žaibą liko tik viena sėkla, ir Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS L · B2
Kai vėl sužaibavo, ant grindų liko viena vienintelė sėkla, ir Julita ją pagavo. Septynios.

DYDIS XL · B2-C1
Iliustruotas romanas · 13+
BEKM lygiai yra apytiksliai.

Kiekvienas savo dydžiu. Ta pati audra. –J.

ŠEIMOMS IR MOKYTOJAMS

Kiekvieno skyriaus užduotys: linguaula.com